

Den blomstertid nu kommer....

Nu börjar sommarlovet för många barn och unga. Vår yngsta dotter har gått klart gymnasiet och tar studenten. Det blir lite speciellt på grund av pandemin, inget flakåkande, inga stora samlingar på skolgården eller andra håll... Men ändå, det är nog inte bara jag som lätt blir lite tårögd och nostalgisk när man ser alla fina ungdomar glada och förväntansfulla. "Inga sorger än i våra sinnen bo..." Nej, stopp, det stämmer inte! För en del har skoltiden varit oerhört jobbig, några har inte ens klarat av att vara i skolan, utan av olika anledningar blivit det man kallar "hemmasittare".

Skolmiljön fungerar inte för alla. En del får inte betyg i alla ämnen. Vissa skolor skickar betygen hem några dagar efter avslutningen, medan det i andra delas ut i klassrummet eller längst fram i kyrkan. Många är de elever som har stått där bland kamrater som fått höga, fina betyg medan de själva blivit underkända i flera ämnen. Hur har det känts inuti dem? Här har kyrkan en viktig uppgift att förmedla att betygen inte säger någonting om hans eller hennes värde som människa. Berätta för dem "att det finns en som ser dina innersta känslor, som alltid finns där vid din sida även när du känner dig misslyckad, ensam eller vilsen."

"Och den ljusnande framtid är vår..." Vågar vi tro det? De unga ska ut i en värld som är skrämmande på många sätt och där konkurrensen är hård. De kommer att möta mycket nytt, sådant vi nog inte kan föreställa oss. Det sägs att det är alldeles omöjligt för oss som är lite äldre att förstå hur det är att vara ung genom att se tillbaka på vår egen ungdomstid. Allt har ändrats så oerhört mycket och så snabbt. De unga kommer troligen att göra många fler uppbrott. Det är inte troligt att de efterskolan får ett arbete där de sedan blir kvar hela livet. Mycket troligare är att de kommer att ha många olika arbeten, kanske perioder utan arbete. En del kommer att flytta många gånger, byta familjesituation. De kommer också att ha kontakt med många fler människor runt hela världen, men mötena blir ytligare. De kommer att behöva välja mycket. Traditioner och socialt arv försvinner mer och mer och det gör att alla själva måste skapa sina liv. Det är möjligheter men kan också vara oerhört svårt. Hur ska man kunna veta vem man är bland alla röster och krafter som vill påverka? Att de själva väljer är inte alltid sant. Det finns många som vill utnyttja unga människors osäkerhet. Och ofta får de höra hur viktigt det är att framhålla sig själv. Men för de som inte kan eller vill?

Här önskar jag att kyrkan ska få en plats i unga människors liv och att det ska vara en kyrka där man känner att nåden finns. Där det inte handlar om att prestera eller vara duktig eller att alltid behöva tala om vem man är, när man inte ens vet det. Utan där man kan få känna att här duger jag. Här får jag vara med, här får jag misslyckas, här får jag vara vilsen. Hit får jag komma med de funderingar jag har, allt jag kämpar med. Jag behöver inte göra om mig. Gud har gett mig ett liv att ta hand om och vara rädd om!

Min önskan är att ni alla unga ska gå ut i världen med era fantastiska gåvor. De som finns där inom var och en av er! För det gör de! Våga gå mot framtiden, ut i den värld som många gånger är hård, men där det också finns oändligt mycket kärlek och glädje!

*Bodil Engström, kyrkoherde i Skinnskatteberg med Hed och Gunnilbo församling
epost: bodil.engstrom@svenskakyrkan.se*

